

[Knud Lind]

des i, at partiet har fjernet sig fra sit oprindelige erhvervsorienterede grundlag og ståsted og i stedet lige så stille er gledet ind i miljøministerens såkaldte grønne flertal.

Når Fremskridtspartiet har fremsat sine to ændringsforslag, skyldes det, at ifølge et internationalt bedømmelsesudvalg, der har besøgt 77 danske miljølaboratorier, står det meget dårligt til inden for Danmarks Miljøundersøgelser, som miljøministeren i sidste ende har det afgørende ansvar for.

Jeg vil godt have lov til at citere fra Ingeniøren nr. 10 af 10. marts 1989, side 12 og 13, hvor man som overskrift skriver »Dårlig karakter til Danmarks Miljøundersøgelser«. Det er ikke småting, udlændingene har konstateret. Det står ringe til. Bl.a. skriver man her:

»Ved sit besøg på Center for Jordøkologi under DMU undrer jord- og grundvandspanelet sig over, at der skal en styregruppe på tolv mennesker til at overvåge fire forskeres arbejde.« Fire forskeres arbejde – ja, sådan står der. »Det må være bureaukratisk rekord«, siger de. Det tør nok siges, at her har man virkelig sat en rekord, som skulle i Guinness' Rekordbog.

Man skriver om NPO i samme artikel:

»De fem paneler« – det er de udenlandske paneler – »stødte gang på gang på NPO-programmet på deres besøg ude på institutterne. NPO står for nitrogen, phosphor og organisk stof. NPO-programmet blev sat i gang sidste år og skal løbe til 1991 med et totalbeløb på ca. 50 mio. kr.«

Det er altså ikke småpenge, det drejer sig om. Og så skriver man videre:

»Til trods for at NPO gang på gang dukkede op, fandt gæsterne aldrig rigtig ud af, hvad det handlede om. Kritikken lyder på for kort tids-horisont, utilstrækkelige videnskabelige mål og utilstrækkelig konkurrence om pengene.« Det er det, det drejer sig om her.

I rapporten skriver de også:

»Jord- og grundvandspanelet besøgte Institut for Petrologi ved Københavns Universitet. Institutet, der formodentlig er meget lille (det står der ikke noget om), havde et projekt med at udforske uran i det grønlandske Kvanefjeld. Projektet startede i 1974 og var på sit højeste i 1979. De data, der var hentet hjem, blev »i begrænset omfang« studeret indtil 1983. Så sluttede det hele, fordi de otte studerende blev færdige. Nu ligger der en masse ubearbejdede og

upublicerede data. I mellemtiden er uranprojektet skrinlagt. Måske ville bedre ledelse have forhindret dette spildte arbejde, skriver panelet.«

Man må lægge sig på sinde, at dette panel videre skriver:

»Hvad kritikken af styring angår, lignede kritikken meget den fra OECD-rapporten fra sidste år. Den ene hånd ved ikke rigtig, hvad den anden gør. Mange forskningsprojekter er for kortsigtede.«

Det er noget af baggrunden, vi skal se på i dag.

Det andet ændringsforslag skal også sikre, at Folketinget kan blive orienteret om DMU og i tide gribe ind over for den slendrian, som DMU hidtil har stået for, vel at mærke med miljøministerens velsignelse.

Så kan miljøministeren sige, at dette nye råd skulle være et kendetegn på, at ministeren faktisk gerne vil ændre disse forhold. I relation til det har Fremskridtspartiet stillet to for os ret afgørende ændringsforslag, idet vi ønsker, at to medlemmer bliver udpeget af industri- og erhvervsorganisationerne, således at det bliver en noget mere målrettet forskning, der foretages, og denne miljøknowhow kan komme erhvervslivet til gode. Det andet ændringsforslag siger, at miljøministeren afgiver årligt en redegørelse til Folketinget om DMU's virksomhed, effektivitet og økonomi.

Når man nu ser, hvilket resultat det udenlandske forskerpanel, som har undersøgt ikke færre end 77 steder, er kommet til, er der vel ikke noget at sige til, at det ville være rart, om Folketinget fik kontrol med den slendrian, der er foregået på det område frem til i dag.

Derfor undrer det mig meget, at Det Konservative Folkeparti, som næsten påstår, at de har patent på at være erhvervsvenlige, ikke ønsker at få industri- og erhvervsorganisationerne med i denne bestyrelse, som skal styre denne forskning. Det er ganske uforståeligt, men det kan selvfølgelig være, at miljøministeren har en god forklaring på, hvorfor man ikke ønsker, at det skal være til gavn for dansk erhvervsliv og til gavn for Danmark og konkurrenceevnen.

Jeg kan til slut kun anmode om, at man i de såkaldt borgerlige partier besinder sig i elleve time og stemmer ja til disse ændringsforslag.